

Mutta he vaelsivat Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan; ja he menivät synagoogaan sapatinpäivänä ja istuutuivat. Ja sitten kuin lakia ja profeettoja oli luettu, lähettivät synagoogan esimiehet sanomaan heille: "Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehoituksen sana kansalle, niin puhukaa".

Niin Paavali nousi ja viittasi kädelään ja sanoi: "Te Israelin miehet ja te, jotka Jumalaa pelkätte, kuulkaa! Tämän Israelin kansan Jumala valitsi meidän isämme ja korotti tämän kansan, heidän muukalaisina ollessaan Egyptin maassa, ja vei heidät sieltä ulos kohotetulla käsivarrella, ja Hän kärsi heidän tapojansa noin neljäkymmentä vuotta erämaassa ja hävitti seitsemän kansaa Kanaanin maasta ja jakoi niiden maan heille perinnöksi.

Näin kului noin neljäsataa viisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän antoi heille tuomareita profeetta Samueeliin saakka.

Ja sitten he anoivat kuningasta, ja Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin sukukunnasta, neljäksikymmeneksi vuodeksi. Mutta Hän pani hänet viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta Hän myös todisti ja sanoi: 'Minä olen löytänyt Daavidin, Iisain pojan, sydämeni mukaisen miehen, joka on tekevä kaikessa minun tahtoni'.

Tämän jälkeläisistä on Jumala lupauksensa mukaan antanut tulla Jeesuksen Israelille Vapahtajaksi, sitten kuin Johannes ennen Hänen tuloansa oli saarnannut parannuksen kastetta kaikelle Israelin kansalle.

Mutta kun Johannes oli juoksunsa päättävä, sanoi hän: 'En minä ole se, joksi minua luulette; mutta katso, minun jälkeeni tulee se, jonka kenkiä minä en ole arvoinen jaloista riisumaan'.

Miehet, veljet, te Abrahamin suvun lapset, ja te, jotka Jumalaa pelkätte, meille on tämän pelastuksen sana lähetetty. Sillä koska Jerusalemin asukkaat ja heidän hallitusmiehensä eivät Jeesusta tunteneet, niin he tuomitessaan Hänet myös toteuttivat profeettain sanat, joita kunakin sapatina luetaan; ja vaikka he eivät löytäneet mitään, mistä Hän olisi kuoleman ansainnut, anoivat he Pilatukselta, että Hänet surmattaisiin.

Ja kun he olivat täyttäneet kaiken, mikä Hänestä on kirjoitettu, ottivat he Hänet alas puusta ja panivat hautaan. Mutta Jumala herätti Hänet kuolleista. Ja Hän ilmestyi useina päivinä niille, jotka olivat tulleet hänen kanssansa Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat Hänen todistajansa kansan edessä.

Ja me julistamme teille sen hyvän sanoman, että Jumala on isille annetun lupauksen täyttänyt meidän lapsillemme, herättäen Jeesuksen, niin kuin myös toisessa psalmessa on kirjoitettu: 'Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä olen sinut synnyttänyt'. Ja että Hän herätti Hänet kuolleista, niin ettei Hän enää palaja katoavaisuuteen, siitä Hän on sanonut näin: 'Minä annan teille pyhät ja lujat Daavidin armot'. Sen tähden Hän myös toisessa paikassa sanoo: 'Sinä et salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta'. Sillä kun Daavid oli aikansa Jumalan tahtoa palvellut, nukkui hän ja tuli otetuksi isiensä tykö ja näki katoavaisuuden.

Mutta Hän, jonka Jumala herätti, ei nähnyt katoavaisuutta. Olkoon siis teille tietävä, miehet ja veljet, että Hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus ja että jokainen, joka usko, tulee Hänessä vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaiksi tulla.

Kavahtakaa siis, ettei teitä kohtaa se, mikä on puhuttu profeetoissa:

'Katsokaa, te halveksijat, ja ihmetelkää ja hukkukaa; sillä Minä teen teidän päivinänne teon, teon, jota ette uskoisi, jos joku sen kertoisi teille'.

Kun he lähtivät ulos, pyydettiin heitä puhumaan näitä asioita tulevanakin sapatina. Kun synagoogasta hajaannuttiin, seurasivat monet juutalaiset ja jumalaapelkääväiset käännyttäiset Paavalia ja Barnabasta, jotka puhuivat heille ja kehoittivat heitä pysymään Jumalan armossa.

Seuraavana sapatina kokoontui lähes koko kaupunki kuulemaan Jumalan sanaa. Mutta nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja herjasivat.

Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseenne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännyimme pakanain puoleen. Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti'. Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iankaikkiseen elämään.

Ja Herran sanaa levitettiin kaikkeen siihen maakuntaan. Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääväisiä ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan, ja ne ajoivat heidät pois alueiltansa. Niin he pudistivat tomun jaloistansa heitä vastaan ja menivät Ikonioniin. Ja opetuslapset tulivat täytetyiksi ilolla ja Pyhällä Hengellä.

Tässä luvussa Paavali pitää puheen, jossa hän jälleen kerran selittää Raamattua ja evankeliumia - aina alusta alkaen. Tässä piileekin yksi toimivista sananjulistamisen tavoista, koska se pakottaa kuulijansa ymmärtämään, mistä on kysymys. - Israelin historia ja heidän keskuudessaan vaikuttanut Jumala oli tunnettu, ja Jumalalta saadun viisauden avulla Paavali pystyi näyttämään

todeksi Raamatun tapahtumien kulua ja yhteyttä Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin. Juuri tällä tavoin tulisi nykyäänkin saarnaajien opettaa. Rakentavimmat ja uskoa vahvistavat kuulemani saarnat ovat olleet niitä, joita valmistellessa on käytetty aikaa alkukielen ja kulttuurien alkuperäisiin merkityksien tutkimiseen, mutta lisäksi myös Hengen vaikuttamaan voitelun vaikutuksiin. Uskomisen työkalujahan ovat ymmärrys, tahto ja lahja uskoa. Oma osuus on ojentautua ymmärryksellä Jumalaa kohti, joka vaikuttaa tahtoa ja tekemistä antaen uskoa ja voimaa kullekin päivälle tarvittavan määrän.

Paavali kertoi puheessaan myös Daavidista, josta Jumala on todistanut: - *"Minä olen löytänyt Daavidin, Iisain pojan, sydämeni mukaisen miehen, joka on tekevä kaikessa minun tahtoni"* - Joka kuitenkin ei ollut se ikuinen kuningas, vaan hänestä polveutuva jälkeläinen tulisi olemaan ikuinen hallitsija. Uskovina tiedämme, että Jeesus Kristus tulee hallitsemaan koko maanpiiriä ja olemaan tuo luvattu ikuinen kuningas!

Paavali kertasi puheessaan vielä Johannesta, joka oli sanonut: *"En minä ole se, joksi minua luulette; mutta katso, minun jälkeeni tulee se, jonka kenkiä minä en ole arvoinen jaloista riisumaan"*. - Paavali jatkaa puhettaan aina Jeesuksen surmaamiseen asti, jonka Jumala herätti, eikä Hän nähnyt Daavidin tavoin katoavaisuutta.

Hän jatkoi: *"Olkoon siis teille tietävä, miehet ja veljet, että Hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus ja että jokainen, joka uskoo, tulee Hänessä vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaiksi tulla."* - Tähän raamatunjakeeseen on tiivistettynä koko evankeliumin salaisuus. Jumala antaa siis Häneen uskoille anteeksiannon ja armon tulla osalliseksi kaikesta siitä, minkä olisimme menettäneet oman syntisyytemme tähden. *Hänessä tulee vapaaksi kaikesta!*

Vielä *"palan painikkeeksi"* Paavali sanoo: *"Kavahtakaa siis, ettei teitä kohtaa se, mikä on puhuttu profeetoissa:*

'Katsokaa, te halveksijat, ja ihmetelkää ja hukkukaa; sillä Minä teen teidän päivinänne teon, teon, jota ette uskoisi, jos joku sen kertoisi teille'." - Tämä puhe sai osan kuuliosta miettimään vakavasti suhdettaan Jumalaan ja he pyysivätkin Paavalia opettamaan uudestaan tulevanakin sapatina. Ja niin Paavali puhui seuraavana sapatina, vaikkakin jo juutalaisten vihan saattamana, koska koko kaupunki oli lähtenyt kuulemaan hänen opetustaan. Paavali julistikin rohkeasti: *"Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdolliseksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännyimme pakanain puoleen. Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti'."* Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetty iankaikkiseen elämään.

Juutalaiset eivät tahtoneet uskoa, vaan alkoivat vainota Paavalia ja Barnabasta niin, että he joutuivat lopulta lähtemään sieltä. *"Niin he pudistivat tomun jaloistansa heitä vastaan ja menivät Ikonioniin. Ja opetuslapset tulivat täytetyiksi ilolla ja Pyhällä Hengellä!"*

